

λέτην τῶν διατυπωθεῖσων σκέψεων καὶ προτάσεων καὶ διατύπωσιν τῶν ὀριστικῶν πορισμάτων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος.

Ἡ ἐν λόγῳ Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ, μετὰ 11 συνεδριάσεις (1—15 Ἰουνίου 1936) προέβη εἰς τὴν τελικὴν διατύπωσιν τῶν πορισμάτων τῆς μετὰ τῶν ὁποίων περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἀκόλουθος σύστασις :

«Νὰ μελετηθῇ καὶ ἐφαρμοσθῇ ἡ προαιρετικὴ ἐκρίζωσις σταφιδαμπέλων, παραγωγῆς μέχρι 30.000.000 ἐνετικῶν λιτρῶν ἐκ τῶν βιομηχανικῶν κυρίως ποιοτήτων, ἐπὶ καταβολῇ ἱκανοποιητικῆς ἀποζημιώσεως καταβαλλομένης ἀμέσως καὶ κατόπιν γνωματεύσεως ἐπιτροπῆς ἐκ γεωπόνων».

Παραλλήλως πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἐπιτροπῆς μελέτην τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος, προέβη καὶ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν σύστασιν Εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν μελέτην τοῦ αὐτοῦ ζητήματος, ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῆς ὁποίας σημειοῦμεν τὰ ἀκόλουθα :

1. Ὁ βουλευτὴς Β. Στεφανόπουλος, διὰ τῆς ἀπὸ 17—6—1936 εἰσηγητικῆς ἐκθέσεώς του ἐπὶ τοῦ θέματος «ΝΕΑΙ ΦΥΤΕΙΑΙ — ΕΚΡΙΖΩΣΕΙΣ» ἀναγνωρίσας τὸν κίνδυνον τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος ἐκ τῆς διαρκοῦς ἀξήσεως τῆς παραγωγῆς, μεταξὺ ἄλλων ὑπεστήριξε :

α) Τὴν ὑποχρεωτικὴν ἐκρίζωσιν τῶν ἀπὸ τοῦ Νόμου 6028/1934 καὶ ἐντεῦθεν παρανόμων φυτειῶν καὶ

β) Τὴν προαιρετικὴν ἐπὶ ἀποζημιώσεως δραχ. 10.000 καθ' ἐνετικὸν χιλιόλιτρον, ἐκρίζωσιν σταφιδαμπέλων παραγωγῆς μέχρι 50.000.000 ἐνετικῶν λιτρῶν Κορινθιακῆς σταφίδος. Πρὸς τοῦτο ἐπρότεινε τὴν σύναψιν δανείου δραχ. 500.000.000 ἐκ μέρους τοῦ Α.Σ.Ο., ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Δημοσίου, ἐξοφλητέου τοκοχρεωλυτικῶς, ἐντὸς δεκαετίας.

Ἡ πρότασις ἐβασίσθη εἰς τὴν

διαπίστωσιν ὅτι ὁ περιορισμὸς τῶν φυτειῶν ἀποτελεῖ φάρμακον ἐναντίον τῆς κρίσεως, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ σταφίς, κατέχουσα ἤδη ὠρισμένον πεδὸν ζητήσεως εἰς τὴν παγκόσμιον κατανάλωσιν, τὸ ὅποιον αἱ μᾶλλον αἰσιόδοξοι προβλέψεις δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπεκτείνουν παρὰ εἰς βαθμὸν πολὺ χαμηλότερον τῆς ὅλης παραγωγῆς τῆς, δὲν πρόκειται νὰ ἐγκαταλείψῃ διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῆς παραγωγῆς τῆς οὐδὲ σπιθαμὴν ἐκ τοῦ καταναλωτικοῦ τῆς πεδίου καὶ ὅτι, κατὰ συνέπειαν, ὁ περιορισμὸς τῆς παραγωγῆς οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον ἤθελε παράσχει εὐχέρειαν καταναλώσεως εἰς τὰς ξένας σταφίδας, οὐδὲ ἤθελε προκαλέσει αὔξησιν τῶν φυτειῶν τῆς, ἐφ' ὅσον ἡ μὲν ἑλληνικὴ σταφίς ἤθελε διατηρῇ, ἔστω καὶ ἄνευ αὔξεσεως, τὴν σημερινὴν τῆς ἐξωτερικὴν ζήτησιν, ἡ δὲ παγκόσμιος κατανάλωσις τὰς σημερινὰς ἀγοραστικὰς ἀπαιτήσεις τῆς.

2. Ὁ βουλευτὴς Ι. Λουρίδας, διὰ τῆς ἄνευ χρονολογίας εἰσηγητικῆς ἐκθέσεώς του ὑπεστήριξε, μεταξὺ ἄλλων :

Τὸν περιορισμὸν τῆς παραγωγῆς κατὰ 50—60 ἑκατομμύρια ἐνετικῶν λιτρῶν οὐχὶ δι' ἐκρίζώσεως, ὑποχρεωτικῶς ἢ προαιρετικῶς, ἐπὶ ἀποζημιώσει, ἀλλὰ διὰ τῆς καθ' ἑξαιτίαν ὑποχρεωτικῆς ἀναφυτεύσεως ὑφ' ἐκάστου παραγωγοῦ τοῦ 1/5 τῆς ἐκτάσεως τῶν σταφιδαμπέλων του, κατὰ τοὺς ὑπὸ τῆς γεωπονικῆς ἐπιστήμης ὑποδειχθησομένους τρόπους ἐμφυτεύσεως καὶ δημιουργίας, ὑπὸ τοὺς ἀκολουθοῦντος περιορισμούς :

α) Τῆς ἀναφυτεύσεως τῶν πρέμνων εἰς τοιαύτην ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν, ὥστε εἰς τὰ μεσολαβούντα εὐρέα διάκενα νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ σύγχρονος ἐμφυτεύσεις καὶ ἀνάπτυξις ἐτέρου φυτορρήματος, ἥτοι ὀπωροφόρων δένδρων ἢ κλημάτων παραγωγικῶν ἐπιτραπεζίων σταφυλῶν ἢ μω-